

Sygn. akt I CNP 136/22

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie ze skargi K. [...] spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością w L.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w O. z dnia 30 sierpnia 2019 r., sygn. akt VI Ga [...]
w sprawie z powództwa K. [...] spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością w L.
przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 31 sierpnia 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w O. z 30 sierpnia 2019 r., którym Sąd ten na skutek apelacji pozwanego zmienił wyrok Sądu Rejonowego w O. z 15 stycznia 2019 r. w ten sposób, że oddalił powództwo częściowo, tj. ponad kwotę 2675,24 zł z odsetkami, oddalił apelację w pozostałej części i zniósł koszty postępowania apelacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁴ zd. 2 k.p.c. podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Wynika to z charakteru postępowania przed Sądem Najwyższym oraz z funkcji tego Sądu

ukonstytuowanego, jako sąd prawa, sprawującego nadzór nad działalnością sądów powszechnych w zakresie orzekania. Ocena dowodów pozostaje zatem wyłączną domeną sądów powszechnych i nie może być dokonywana oraz kontrolowana przez Sąd Najwyższy.

Sformułowane przez skarżącego w ramach podstawy naruszenia przepisów postępowania zarzuty, dotyczące art. 231, 232 i 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c., wprost odnoszą się do problematyki ustaleń faktycznych i kwestii oceny przez Sąd Okręgowy określonych środków dowodowych. Skarżący usiłuje bowiem podważyć ustalenia sądów *meriti* co do wysokości szkody, odpowiadającej – zdaniem Sądu Okręgowego – wysokości poniesionych przez poszkodowanego kosztów naprawy pojazdu. W okolicznościach sprawy ocena zasadności zarzutów prawa materialnego (art. 361 § 2 k.c. w zw. z art. 363 § 1 i 2 k.c.) ma charakter wtórny; nie jest bowiem możliwa bez uprzedniego zakwestionowania ustalonego w sprawie stanu faktycznego i poczynionej przez Sąd drugiej instancji oceny dowodów. Tym samym również te zarzuty muszą być uznane za niedopuszczalne, ponieważ wbrew wyraźnemu zakazowi ustawowemu, w istocie zmierzają do podważenia ustaleń faktycznych, na których został oparty zaskarżony wyrok (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 25 maja 2022 r. I CNP 113/22).

Ponadto, powód nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu wyroku Sądu Okręgowego w części dla niego korzystnej, tj. w zakresie, w jakim Sąd ten oddalił apelację pozwanego. W tej części skarga powoda jest więc niedopuszczalna przede wszystkim ze względu na brak interesu prawnego w zaskarżeniu (*gravamen*).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę powoda.

[as]